

Parohia Mărtișor
Foaie de duminică
Anul IV nr. 45 (200)
15 Noiembrie 2015
Duminica a 25-a după Rusalii
(Pilda samarineanului milostiv)

www.parohiamartisor.ro

2015 – Anul omagial al misiunii în parohie și mănăstire

”Și iată, un învățător de lege s-a ridicat, ispitindu-l și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să mostenesc viața de veci? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: **Să iubesti pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns, fă aceasta și vei trăi. Dar el, voind să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Si cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă, și, apropiindu-se, i-a legat rănila, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe dobitoacul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: **Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Si Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.”****

(Luca 10, 25-37)

Cel mai de preț lucru pe lumea aceasta este credința!... Din păcate realizăm acest lucru numai când ne aflăm în durerea pierderii chipului cel mai drag, sau pe patul suferinței. În rest, credem "după puterea noastră". Credința este mângâiere sufletului și lumina conștiinței dacă reflectă blândețea ochilor lui Hristos din icoanele noastre ortodoxe. Numai ea te poate călăuzi pe calea Adevărului, fără a te simți la răscruce de drumuri, pentru că sufletul te îndeamnă, iar mintea se poate alătura sufletului slujind lui.

În pericopa Evanghelică de astăzi avem întâlnirea unui Învățător de lege cu Hristos. Foarte cunoscută și întrebarea lui: **"Ce să fac ca să mostenesc viața veșnică?..."**. Avea gândul cel bun și îndrăzneală, fiindcă din câte se pare este printre puținii Învățători care s-au adresat direct Lui Hristos. Iar frământarea lui denotă că-și iubea sufletul și era dornic să știe mai mult decât citise în lege. A avut încrederea să se adreseze altui Învățător, chiar dacă nu a realizat cu adevărat cine este.

Îmi place mult răspunsul Lui Hristos: **"Ce scrie în Lege? Cum citești?..."**, doar era unul dintre cei care învățau poporul în cele are credinței și fără îndoială studia mereu cuvântul Legii. Dar din câte se pare nu i-a plăcut răspunsul Lui și încearcă să se îndreptățească pe sine: **"el vrând să se îndreptățească pe sine, a zis : Cine este aproapele meu?"**. Din nou Hristos nu răspunde cu teorii soteologice sau informații de autocunoaștere, ci printr-un exemplu practic. Îngăduiți-mi să fac o mică paranteză: nu i-a arătat prin sfaturi cum să-I slujească Lui: "slujește-Mi așa...", ci **"iubește și îngrijește pe aproapele tău așa cum citești în Lege!..."**.

Așadar, citirea Legii atunci și citirea Evangheliei astăzi este de căpătâi pentru mântuirea sufletului, de aceea Sfânta Evanghelie este așezată pe Sfânta Masă în Sfântul Altar, este centrul vieții creștine. În cadrul Sfintei Liturghii este mesajul viu pe care ni-l transmite Hristos și astăzi, dar **Liturghia nu se termină pentru noi cu "Amin", ci se continuă și în afara Bisericii prin slujirea aproapelui**. De aceea încă din vremea Sfinților Apostoli comunitatea creștină se îngrijea de nevoiași, de văduve, de orfani. Într-adevăr, **mântuitor este cuvântul**. Însă **numai când este însoțit și de faptă**. Unul dintre ultimele îndemnuri către Ucenici a fost: **"Aceasta să faceți spre pomenirea Mea"** (Luca 22, 19). Iar dacă ne amintim câte minuni a făcut El pentru oameni vom înțelege grija cu care îmbrățișează omul. Noi, cei de astăzi, care încercăm să-I slujim după cum ne învață, nu avem puterea să facem minuni - eu nu am, căci poate exista Părinți ce pot -, dar putem ajuta ca și comunitate, toți împreună cu credincioșii. Sunt de părere că nu trebuie eu să am un pește ca să-l dau fratelui care n-are, dar prin faptul că eu cunosc un pescar, îl pot ruga pe el să dea peștele aproapelui meu. **"Omul este o ființă responsabilă, responsabilitatea face parte atât de mult din ființa omului, că fără ea omul nu e om cu adevărat"** spunea Pr. Stăniloae. Deci, **în relația cu Dumnezeu cel mai important este comportamentul nostru cu fratele**, nu respectarea Legii ca tipic, ca gândire curată.

Mai grav decât acest Învățător de Lege sunt eu. El cunoștea bine Legea din vremea lui, eu nu am cunoștințele teologice prin care să aprofundez Lumina Dumnezeiască sau Taina Iubirii Lui așa cum au fost descrise de Sfinții Părinți, și astfel de cele mai multe ori rămân doar cu dorința sinceră de a sluji Domnului, dar încărcat de păcate, de neputințe ce mă împiedică să fac și mai mult. Încerc să mă îndrept, nu să mă îndreptățesc. **Dacă am conștientizat că Liturghia trebuie să o continuăm în lume**, atunci trebuie să căutăm la faptele noastre față de fratele, căci **"fratele nostru este mântuirea noastră"** după cum spun Sfinții Părinți. Haideți să păstrăm în inimi și în sufletele noastre îndemnul mântuitor al Lui Hristos: **"Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să preaslăvească pe Tatăl vostru cel din Ceruri."** (Matei 5,16) Doamne, Te rog ajută-ne!

Arhim Siluan Vișan – www.crestinortodox.ro

Așa cum Mântuitorul dezvăluie iubirea fără margini în spațiu și în timp, atunci tu poți ieși dincolo de spațiu și de timp, împărtășindu-te din lumina cea pură a fiitoare, cea neînserată, a Dumnezeirii. Atunci înțelegem ce înseamnă parabola această dumnezeiască, ca și răspunsul legiuitorului la cuvântul Mântuitorului: **"Care dintre cei trei ți se pare că a fost aproapele?"** **"Cel care a făcut milă cu dânsul"**. Și Mântuitorul spune: **"Mergi și fă și tu asemenea lui!"** Să facem asemenea, să facem această schimbare, transformare divină, și vom fi vii în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Amin.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

„**Apopele** e semenul nostru care suferă și în care ne regăsim un tovarăș de suferință. De el nu ne leagă un act, un sentiment imaginar și filantropic, de condescendență, ci mai mult **sentimentul că nu putem fi fericiți noi înșine, când alții suferă alături de noi**”.

(Mircea Vulcănescu, “Logos si Eros”, Editura Paideia, Bucuresti, 1991, pag. 65)

www.atitudini.com

15 noiembrie 2015 - Începutul Postului Crăciunului - “Să știi că dracii se tem de post, de priveghere, de înfrânare, de smerenie, de rugăciune, de lacrimi și de cealalte fapte bune. Dacă voiești să-ți dăruiești Dumnezeu lacrimi și umilință, și nepătimire, adu-ți aminte de moarte totdeauna și de mormântul tău și vei ajunge la aceasta.” (Sf.Nil pustnicul)

16 noiembrie - Sf.Ap.Matei - Este autorul Evangheliei după Matei. Simbolul apostolului este un înger. Numele inițial a fost Levi. El era fiul lui Alfeu și a fost de meserie vameș. După Învierea Domnului a mers și a propovăduit printre evrei. Evanghelia sa a fost scrisă inițial în aramaică și apoi tradusă în grecește. Sf.Apostol Matei a mers în Etiopia pentru a propovădi Evanghelia. Acolo, el a fost martirizat de Fulvian, guvernatorul regiunii, fiind aruncat în foc.

“Aprindeți candelile și pentru victimele din Colectiv!”

Viață și moarte. Rugăciune și implicare. Asta tot văd, din noaptea lui 30 spre 31 octombrie. Tineri alături de tineri! Este paradoxal, dar moartea unește, de multe ori, mai mult decât viața. De ce? Pentru că nu ne prețuim viața îndeajuns, nu o mai vedem ca dar al lui Dumnezeu, ca participare la viața Sfintei Treimi. Dar, când moartea își ia tributul, deodată viața devine prețioasă, devine... viață!

Toți am rămas marcați, la auzul știrii despre moartea tinerilor din Clubul bucureștean Colectiv. Da, Colectiv, adică împreună... nu singuri... Da, pentru că un club nu este doar un loc de distracție, ci una dintre puținele forme rămase și înțelese de noua generație, de a petrece timpul împreună, în afara lumii online. Comentariile au curs și vor continua să curgă. Multe! Mai multe decât la orice tragic eveniment, în discuție încăpând oameni de la un capăt la celălalt al lumii, de la malul mării, până în liniștea Împărăției lui Dumnezeu. Din păcate, trebuie să recunoaștem că multe dintre ele sunt răutăcioase și chiar sinistre, în sensul de: „Și-o meritau! Rockeri și petrecăreți de Halloween!”...

Cândva, pe străzile biblicului Ierihon, mai mulți bărbați voiau să ucidă o femeie desfrânată. Era rușinea orașului lor, deși poate că mulți dintre acuzatori trecuseră ei înșiși, în vreme de încercare, pragul casei celei rău famate. Dar, asta nu mai era important. S-a trezit morala în ei și trebuiau s-o pedepsească, pentru a stârpi păcatul și a readuce liniștea în zonă. La Ierihon sunt multe pietre, până astăzi. O parte dintre ele trebuiau să ia o viață. Nu mai era scăpare. Însă, viața femeii a întâlnit VIAȚA. Pe Hristos, care nu a judecat femeia ci, mai mult, a ridicat-o pentru veșnicie. Da, Hristos nu a judecat-o pentru păcatele ei cele multe! Atunci, noi cine suntem, să numărăm păcatele din Colectivul îmbibat cu sânge de rocker?

Creștini fiind, nu ne aflăm în poziția de a judeca! Hristos Dumnezeu ne-a arătat clar că nu avem voie să aruncăm cu piatra sau să ne bucurăm de răul altora, mai puțin „creștini” decât noi! Un creștin nu se poate bucura într-un moment din acesta, nici nu poate veni cu replica „ți-am spus eu!”... De ce să gândim așa? Pentru că Dumnezeu nu ucide! Dumnezeu nu vorbește prin crime, ci prin dragoste! Iubirea nebună a lui Dumnezeu, formulează Evdochimov. Da, atât de „nebună” e iubirea Lui încât, cu siguranță, îi cuprinde și pe rockerii din Colectiv.

„Pomenește, Doamne, pe cei adormiți întru nădejdea Învierii și a vieții veșnice”, au spus preoții și vor mai spune, până în veac. Câți dintre noi am avut și vom avea curajul ca, pe un petec de hârtie pe care-l vom preda preoților, la Altar, să scriem așa, la comun, că ne rugăm pentru „victimele incendiului de la București”? „Păi, nu se poate să-i pomenești, pentru că nu știm dacă aveau credință în Dumnezeu”, vor comenta unii... Nu este al nostru să măsurăm în unități credința sau necredința. Dar, este al nostru să ne rugăm, să îngenuchem, să fim alături de cei care nu își pot opri lacrimile în aceste clipe. Nimic nu ne oprește să aprindem candela și pentru rockerii din Colectiv!

(Nicolae Pintilie - www.doxologia.ro)

21 noiembrie - Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (Vovidenia sau Ovidenia) Pricina sărbătorii este faptul aducerii, cu evlavie, în Biserica Legii vechi din Ierusalim, a copilei de trei ani, care avea să fie Maica Domnului nostru Iisus Hristos; întâi, pentru că acest lucru, atunci când s-a petrecut, s-a făcut într-un chip minunat și, al doilea, ca un fapt care este ca o pregătire la Taina cea înfricoșătoare de la Crăciun, a nașterii cu trup de om a Cuvântului lui Dumnezeu, întrucât Taina aceasta tot prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu avea a se face.

„Vrem spitale, nu catedrale”? Sunt de acord. Acolo unde bisericile sunt doar ziduri și slujbe ținute formal, ele trebuie să devină spitale duhovnicești. Deși eu nu știu să existe undeva o asemenea decădere. Categorie însă, nu putem să ne preocupăm doar de spitale pentru trup, iar pe cele pentru suflet să le închidem. Chiar și tragedia de la clubul „Colectiv” scoate în evidență această nevoie de biserică. Dacă nu ar fi existat aceste spitale de suflet, unde s-ar fi făcut slujba de înmormântare a victimelor, pe caldarâm? Și unde ar mai fi putut primi alinare familiile acestor tineri care au suferit de o moarte atât de cumplită? Biserica este locul unde, mai mult decât oriunde pe pământ, primești pe Duhul Sfânt, „Mângâietorul”. Da, fiecare poate (și are nevoie) să-L întâlnească pe Dumnezeu în inima sa, acasă sau în orice loc s-ar afla, dar comuniunea cu El și cu ceilalți oameni nu e deplină decât în Biserică. La câte răni are acum societatea românească, asta ne-ar mai trebui: să închidem bisericile-spital! Sau să încetăm a le mai construi acolo unde nevoile spirituale ale oamenilor o cer.

(Pr.Constantin Sturzu, 6 noiembrie 2015 www.doxologia.ro)

INVITAȚIE : Parohia “Înălțarea Domnului” ne invită, **duminică, 22 noiembrie 2015, orele 16.00**, la Sf.**Maslu de obște** (preoți: paroh Pr. Florin Voineag și Pr. Gheorghe Giba).

Programul săptămânii 15 noiembrie - 22 noiembrie 2015

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	15 Noiembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Samarineanul milostiv) - Pr.Dragoș
Duminică	15 Noiembrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Dragoș
Luni	16 Noiembrie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Dragoș
Marti	17 Noiembrie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	18 Noiembrie	9 - 10 - Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Joi	19 Noiembrie	
Vineri	20 Noiembrie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	20 Noiembrie	17 - 19 - Vecernia Intrării în biserică,acatistul Maicii Domnului și Litia - Pr.Dragoș
Sâmbătă	21 Noiembrie	8 - 11 - Sf.Liturghie (Intrarea în Biserică a Maicii Domnului) - Pr.Dragoș
Sâmbătă	21 Noiembrie	17 - 19 - Vecernia duminicii a 26-a după Rusalii - Pr.Ticu
Duminică	22 Noiembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Bogatul căruia i-a rodit țarina) - Pr.Ticu
Duminică	22 Noiembrie	16 - 18 - Sf.MASLU de obște - Parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)